

**José Luís Adserías** parla sobre  
*Impro Horror Show*

per Marta Armengol

### **Com se us acut utilitzar la improvisació com a eina principal en els vostres espectacles?**

La tècnica d'improvisació es practica arreu del món. Jo vaig treballar amb un director francès que em va explicar que al seu país es feia improvisació teatral i vaig començar a investigar. Vaig descobrir una companyia valenciana que es deia Imprevist, que aquí han estat els pioners, i a partir d'aquí vaig començar el camí. Amb els companys de classe vam començar a treballar la improvisació, tot i que després la companyia va canviar.

### **Quina proporció d'improvisació i quina de guió hi ha en els vostres espectacles?**

Tot el que fem amb suggeriments del públic és improvisat. La presentació de l'espectacle és l'únic que està guionat, però el que improvisem és cent per cent improvisat. No hi ha res més. Hi ha molta escolta, la necessitat de crear una història, amb un inici, un desenvolupament i un final, i la necessitat de treballar amb el company. A partir d'aquí, comences a crear la història.

### **En el teatre sempre és molt important la complicitat amb el company. En la improvisació encara ho és més?**

Està molt bé la complicitat, ajuda molt, però també hi ha una tècnica d'improvisació teatral al darrere, que ajuda molt. Si coneixes molt bé la tècnica i la saps fer servir, pots improvisar qualsevol cosa. De vegades fem trobades amb improvisadors de Madrid o València o d'altres països i sense conèixer-te de res, pots improvisar. Jo vaig anar a Madrid i una companyia d'allà es va assabentar que jo sabia improvisar i em va cridar per dir-me que aquella nit els faltava una persona i sense haver jugat mai a aquell espectacle, el vaig poder fer. I al revés igual, ha vingut un improvisador de Madrid i l'hem convidat a què fes el nostre espectacle. I amb els companys, sí que hi ha un punt d'afinació, com els músics, de veure per on va ell i per on vaig jo, dins de la mateixa tècnica, però una vegada trobes el punt, ja et pots relaxar.

### **Als actors que us dediqueu a la improvisació us costa més treballar després amb teatre de text?**

Són coses diferents. Totes dues són feines de descobrir: en el text, durant els assajos i en la improvisació, durant el procés en què fas la improvisació, quan descobreixes la història. Tenen això en comú, però són feines diferents. En el text tu pots crear un personatge, mentre que en la improvisació moltes vegades no et dona temps de buscar matisos al personatge, tot és més ràpid i àgil. I a la inversa, quan veus un text que no està ben interpretat i una improvisació sí, et quedes amb la improvisació.

### **Per quin motiu al Teatreneu combineu quatre espectacles?**

Vam començar amb *Zzaping*, el juliol de 2004, ara ja fa cinc anys, i després vaig tenir una altra idea, *Impro Fighters*, els ho vaig proposar i me la van acceptar. També combinem per gaudir nosaltres, cada espectacle té un repertori de jocs diferents i per nosaltres, com sempre és improvisació, en cada espectacle trobes uns elements diferents i es fa més amè.

### **També combineu els actors en els diferents muntatges...**

Som 15 actors a la companyia i cada dia hi actuen uns de diferents. Això ho fem per poder tenir la possibilitat de fer una actuació al teatre i una altra fora. A més, segons la veterania de l'actor, està en un o en més espectacles. Els que comencen, només estan en un, després passen a dos i així anem fent. A més, assagem cada setmana.



José Luís Adserías  
foto: Planeta Impro

### **Fins i tot els espectacles que ja estan més rodats?**

Assagem la tècnica. És com qui fa karate o futbol, no deixa mai d'entrenar. Nosaltres assagem per tenir clars els conceptes, reforçar coses, per poder ser més concrets, tenir més possibilitats a l'hora d'improvisar.

### **El darrer espectacle que heu estrenat és *Impro Horror Show*. Com se us acut fer un muntatge de terror?**

Perquè era Halloween i vam pensar en fer un espectacle de terror. Ens va agradar, el vam començar a retocar i funciona molt bé.

### **És l'espectacle més participatiu?**

Tots ho són per igual, més o menys. Dels quatre muntatges, dos són competitius, *Zzaping* i *Impro Fighters*, mentre que *Impro Show* i *Impro Horror Show* no ho són. En els competitius, la gent vota i és un ingredient més de participació perquè el públic decideix qui guanya.

### **I el joc de què el públic escriu títols que després vosaltres improvisareu passa només a *Impro Horror Show* o també a la resta?**

A tots quatre. Sempre diem que el públic és el guionista i la gent posa de tot, encara ara ens sorprenem del què escriuen. Hi ha gent que s'ha demanat matrimoni o tenir fills a través dels títols. Ens hem trobat frases com: "Fulanito, ¿te quieres casar conmigo?" i llavors, encens els llums del teatre i preguntes si vol o si no. I un altre li va demanar un fill a la seva dona. Estaven els pares d'ella, ella i el xicot. I ell va escriure: "Fulanita, m'encantaria tenir un fill amb tu". Vam demanar qui era i quan es va identificar, la sogra es va posar a plorar perquè seria àvia. I d'aniversari també ens n'hem trobat molts. I comiats de solter o soltera. Ara, nosaltres no triem mai, la frase que surt, surt i la que no, doncs res. Perquè el que no va de comiat també ha pagat l'entrada i també vol que surti la seva frase.

### **Aquest joc el feu des de l'inici dels espectacles?**

Vam començar al Llantiol el 2001 i des de llavors que demanem al públic que ens proposi els títols. La gent surt molt contenta i, de vegades, impressionada i tot. Gaudim tots molt. Hi ha dies que surten històries en què et preguntes on anirà a parar allò.

### **El fet de representar l'espectacle en castellà té a veure amb l'idioma amb què treballen millor els actors?**

En realitat, ho fem bilingüe. Si el títol que se'ns proposa és en català, ho fem en català. I la presentació la fem en castellà perquè ve a veure'ns gent de tot el món, ha vingut gent Nova Zelanda, de Canadà, molta gent que fa improvisació arreu del món i ve a veure què fem a Barcelona.

### **Us coneixen fora d'aquí?**

Déu n'hi do. Saben que a Barcelona fem aquests espectacles. Hi ha companyies, però no a tot arreu hi ha l'èxit de públic que tenim nosaltres i es corre la veu.

### **Cal més concentració i agilitat per improvisar que en altres formes de teatre?**

Per fer teatre sempre necessites concentració. El que aquí necessites potser és una dosi extra d'escoltar perquè ho has de fer en dos sentits: com a actor i com a guionista i director. Quan tens el text, tu has d'escoltar com a actor i ja costa, escoltar l'altre com a actor és una gran feina. Però aquí, com si juguessis al ping-pong, has d'escoltar i respondre les frases de l'altre i al mateix temps, escoltar la història com a guionista i, com si fos una partida d'escacs, començar a moure les peces per fer la partida. Seria com jugar al ping-pong i als escacs alhora. Fas una proposta com a actor, però a més, has de portar la història cap a alguna banda.